

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz (przewodniczący)

SSN Krzysztof Staryk (sprawozdawca)

Ławnik SN Jarosław Gałkiewicz

Protokolant starszy inspektor sądowy Łukasz Kaczmarek

z udziałem SSA Michała Lasoty - Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych,
na rozprawie w dniu 30 października 2024 r. w kwestii wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w X. - sygn. [...] z dnia 8 maja 2024 r., o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej P. M. - sędziego Sądu Okręgowego w Y.

postanowił

**na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p.
zawiesić postępowanie o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej
P. M. - sędziego Sądu Okręgowego w Y., do czasu
prawomocnego zakończenia postępowania karnego, co do
czynu odpowiadającego czynowi zarzucanemu we wniosku o
rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej.**

Jarosław Gałkiewicz Wiesław Kozielewicz Krzysztof Staryk

UZASADNIENIE

Obwinionemu sędziemu Sądu Okręgowego w Y. P. M. zarzucono dopuszczenie się uchybienia godności urzędu sędziego w rozumieniu art. 107 § 1 pkt 5 u.s.p. polegającego na tym, że:

w dniu 7 maja 2022 r. w Y. znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym odpowiednio w kolejnych badaniach alkomatem 1,18 mg/l i 1,15 mg/l zawartości alkoholu etylowego prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki [...] o numerze rejestracyjnym [...] (który to czyn stanowi przestępstwo z art. 178a § 1 kk) i wyjeżdżając z ulicy podporządkowanej [...] (droga oznaczona znakiem A-7), nie ustępując pierwszeństwa prawidłowo poruszającemu się ulicą [...] (droga oznaczona znakiem D-1) od ulicy [...] w kierunku ulicy [...] samochodem marki [...] o numerze rejestracyjnym [...] P. G. doprowadził do kolizji drogowej (który to czyn stanowi wykroczenie z art. 86 par 1 kw).

Prokuratura Krajowa Wydział Spraw Wewnętrznych w Warszawie w dniu 9 maja 2022 r. postawiła sędziemu Sądu Okręgowemu w Y. P. M. zarzut popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 kk i przesłuchiwała go w charakterze podejrzanego, a także zastosowała środki zapobiegawcze w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, zawieszenia w wykonywaniu obowiązków służbowych w zawodzie sędziego i zakazu opuszczania kraju.

Uchwałą z dnia 7 grudnia 2022 r. sygn. akt II ZIZ 22/22 Sąd Najwyższy zezwolił na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w Y. P. M. za czyn polegający na tym, że w dniu 7 maja 2022 r. w Y. znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym odpowiednio w kolejnych badaniach alkomatem 1,18 mg/l i 1,15 mg/l zawartości alkoholu etylowego prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki [...] o

numerze rejestracyjnym [...], tj. o czyn z art. 178a § 1 kk (dowód: 67-74). Powyższa uchwała została zaskarżona przez obrońcę obwinionego zażaleniem z dnia 5 stycznia 2023 r. i zarejestrowana w repertorium Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego pod sygn. II ZIZ 1/23. W chwili obecnej sprawa oczekuje na wyznaczenie terminu posiedzenia.

Powyższe spowodowało, że prowadzone Prokuraturę Krajową Wydział Spraw Wewnętrznych w Warszawie postępowanie przygotowawcze o sygn. [...] w sprawie zostało zawieszone postanowieniem z dnia 29 grudnia 2023 r. z uwagi na nieprawomocną uchwałę w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w Y. P. M.

Wobec zbieżności zarzutu popełnienia przez sędziego Sądu Okręgowego w Y. P. M. zarzutu dyscyplinarnego z zarzutem toczącego się śledztwa popełnia przestępstwa w sprawie karnej, zachodzi tożsamość podmiotowo-przedmiotowa czynu. Uprawnione jest zatem stwierdzenie, że oba te postępowania mogą być prowadzone równolegle. To z kolei spowoduje jednoczesne dublowanie się postępowania dowodowego w sprawie karnej i dyscyplinarnej.

Tymczasem, zgodnie z treścią uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2006 r. sygn. I KZP 8/06 *postępowanie dyscyplinarne toczy się niezależnie od postępowania karnego, także w wypadku jednoczesności i podmiotowo-przedmiotowej tożsamości tych postępowań. W takiej sytuacji postępowanie dyscyplinarne należy zawiesić do czasu ukończenia postępowania karnego, gdy przemawia za tym wzgląd na ekonomię procesową lub konieczność zastosowania instytucji określonej w art. 108 § 4 prawa o ustroju sądów powszechnych*". Innymi słowy, możliwość przypisania popełnienia osobie obwinionej przestępstwa jest domeną sądu powszechnego

w postępowaniu karnym. W toku postępowania przed takim sądem ostatecznie dochodzi do ustalenia, czy zarzucany czyn może zostać osobie obwinionej przypisany. Oznacza to, że w sytuacji, gdy popełnienie przestępstwa stanowi przesłankę pozytywną lub negatywną do wydania przez organ określonego rozstrzygnięcia, to bez prawomocnego wyroku sądu karnego organ ten nie może samodzielnie ustalić tego faktu.

Takie stanowisko nie uchybia konsekwencjom wynikającym z art. 8 § 1 i 2 k.p.k., stosowanego zarówno na gruncie postępowania karnego, jak i postępowania dyscyplinarnego sędziów. W postępowaniu karnym regulacje te wprost określają zasadę samodzielności jurysdykcyjnej sądu karnego, zaś w postępowaniu dyscyplinarnym sędziów mają zastosowanie odpowiednio, z mocy art. 128 u.s.p. Powołany wyżej przepis stanowi, że sąd dyscyplinarny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne zaistniałe w postępowaniu dyscyplinarnym prokuratorów i nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu, z wyjątkiem rozstrzygnięć kształtujących prawo lub stosunek prawny, a do takich należy skazujący wyrok sądu karnego.

Mając powyższe na uwadze należy przyjąć, że w postępowaniu dyscyplinarnym ustalenie czy przewinienie dyscyplinarne zawiera znamiona przestępstwa musi być oparte na prawomocnym wyroku skazującym za przestępstwo, którego znamiona są zawarte w zarzucanym przewinieniu dyscyplinarnym.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że konstrukcja czynu zarzuconemu P. M. wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej powoduje, iż zachodzi konieczność uprzedniego rozstrzygnięcia przez sąd powszechny czy zachowanie ww. wyczerpuje

znamiona przestępstwa, który to czyn tożsamy jest z deliktem dyscyplinarnym będącym przedmiotem niniejszego postępowania dyscyplinarnego, co będzie determinowało kwestię karalności deliktu dyscyplinarnego. W takiej sytuacji zasadnym jest stwierdzenie, że w niniejszej sprawie podstawą do zawieszenia postępowania wobec P. M., zawierającą się w niedookreślonym katalogu przyczyn z art 22 § 1 k.p.k., jest toczące się przed Prokuraturą Krajową Wydziałem Spraw Wewnętrznych postępowanie przygotowawcze o tożsamy czyn.

Z tych przyczyn orzeczono o zwieszeniu postępowania dyscyplinarnego w tej sprawie.

[M. T.]

r.g.